

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **Z. P.**
zastoupen JUDr. Vladimírem Ježkem, advokátem
sídlem 702 00 Ostrava - Moravská Ostrava, Dvořákova 26

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2021 č. j. MSK 70123/2021, o
přestupcích

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto o odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 3. 5. 2021 č. j. SMO/231925/21/DSČ/Sad, ve věci přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a přestupku podle § 125c odst. 4

Shodu s prvopisem potvrzuje

písm. b) téhož zákona tak, že uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo změněno toliko ve výroku o nákladech řízení a ve zbývající části bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno. Žalobce namítal, že právní kvalifikace u obou přestupků – řízení vozidla bez řidičského oprávnění a neodevzdání řidičského průkazu – vylučuje nedbalostní formu takového deliktu, neboť v obou případech se musí jednat o delikt úmyslný. Aby fyzická osoba spáchala delikt řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění, si musí být vědoma, že řídí bez řidičského oprávnění. Aby spáchala delikt neodevzdání řidičského průkazu ve stanovené lhůtě, musí si být vědoma, že jí taková povinnost byla uložena. Nic z toho se však žalobce nedozvěděl a vzhledem k tomu, že oba delikty musí být spáchány vědomě, není v daném případě splněn jeden ze základních znaků skutkové podstaty. Žalobce dále uvedl, že žalovaný v daném případě dovozuje spáchání obou deliktů „z nedbalosti“, což samo o sobě je protimluv, avšak, i s odhlédnutím od tohoto aspektu, ona „nedbalost“ žalobce měla spočívat ve skutečnosti, že neoznámil změnu bydliště na registr obyvatel. To sice jako určitou nedbalost kvalifikovat lze, avšak nikoliv ve vztahu k oběma označeným deliktům. Uvedl, že zcela jistě nelze dovodit, že neoznámením změny adresy trvalého bydliště byl srozuměn s tím, že bude (anebo může) páchat přestupek řízením motorového vozidla bez řidičského oprávnění, anebo přestupek neodevzdání řidičského průkazu. Taková myšlenková konstrukce je naprosto absurdní. Nedbalost ve vztahu k oběma deliktům v daném případě nelze žádným způsobem dovodit, neboť se nedozvěděl dokonce ani to, že správní řízení pozastavení řidičského oprávnění bylo vůbec zahájeno, když ani usnesení o zahájení takového řízení mu nebylo doručeno.

2. Žalobce dále uvedl, že veškerá korespondence správního orgánu mu byla doručována na dresu trvalého pobytu uvedenou v registru obyvatel, kde však v rozhodné době nebydlel, ani tam neměl žádnou poštovní schránku. Z bytu se totiž předtím odstěhoval a již v něm bydlel jiný nájemník, který měl na schránce přináležející k tomuto bytu své jméno, nikoliv jeho jméno. Na to reagoval odvolací orgán tak, že doručovatel prý může oznámení o uložení zásilky na poště uložit „na jiném vhodném místě“, pakliže se na místě nenachází poštovní schránka. V daném případě však na uvedené adrese bytového domu se ani žádné „jiné vhodné místo“ nenacházelo. Za takové vhodné místo zcela jistě nelze považovat poštovní schránky jiných obyvatel, bydlících v bytech bytového domu na dané adrese. Žalobce žalovanému vytkl, že ostatně žádné skutkové zjištění o tom, kam vlastně pošta oznámení o uložení zásilek jemu adresovaných ukládala, správní orgán neučinil.
3. Žalobce dále poukázal na to, že samotné rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění bylo vydáno protiprávně. Nebyly k němu splněny zákonné podmínky. Správní orgán rozhodl o odnětí řidičského oprávnění pouze na podkladě informace lékaře Vítkovické nemocnice, že je prováděno vyšetření ke zjištění příčin jeho náhlého kolapsu. Zpráva ošetřujícího lékaře, že jsou zahájena vyšetření ke zjištění, zda se u pacienta nejedná o neurologickou poruchu vylučující řízení motorových vozidel, nemůže být důvodem pro odnětí řidičského oprávnění. Správní orgán tedy nepostupoval zákonným způsobem, když rozhodl o odnětí řidičského oprávnění. Vzhledem k tomu, že se o tomto rozhodnutí (ani o zahájení řízení) nedozvěděl, nebránil se proti němu a rozhodnutí nabylo procesně právní moci.
4. Žalobce dále odkazem na judikát Nejvyššího soudu R 8/2003 ve vztahu k naplnění subjektivní stránky deliktu konstatoval, že podmínkou pro její naplnění je vědomost o uloženém zákazu činnosti, event. vědomost o povinnosti odevzdat řidičský průkaz. Znamená to, že je vyloučeno spáchání tohoto deliktu z nedbalosti. Vždy se tedy musí jednat o úmyslný delikt, nikoliv nedbalostní. Správní orgán směřuje procesní aspekt –

nabytí právní moci rozhodnutí v důsledku doručení písemnosti fikcí – s aspektem hmotněprávním, kterým je vědomost obviněného o uložené povinnosti z rozhodnutí vyplývající. Ta v daném případě splněna není. V otázce zavinění je rozhodující zásada, která platí v trestním právu, a sice to, že omyl pachatele v právní otázce jej nevyvíňuje, naproti tomu omyl skutkový jej vyvinut může. Není žádného důvodu pro závěr, že by tato zásada neměla platit v přestupkovém právu. V daném případě pak jeho vědomost o tom, zda je držitelem platného řidičského oprávnění či nikoliv, je otázkou skutkovou a omyl v této skutkové otázce představuje absenci základního znaku skutkové podstaty v případě obou popsaných deliktů.

5. Žalobce dále uvedl, že považuje názor správních orgánů o trvajícím deliktu neodevzdání řidičského průkazu, za nesprávný. Odkázal na komentářovou literaturu a uvedl, že u trvajících deliktů zákon postihuje právě ono trvání a nikoliv porušení povinnosti. Delikt neodevzdání řidičského průkazu by dle uplatněné interpretace mohl trvat donekonečna, resp. do smrti řidiče. Jistě nelze dovozovat, že nebezpečnost „udržování protiprávního stavu“ vzniklého neodevzdáním řidičského průkazu ve stanovené lhůtě se uplynutím času dále zvyšuje. Názor správních orgánů o trvajícím deliktu neodevzdání řidičského průkazu, vyslovených v napadených rozhodnutích, je nesprávný.
6. Žalobce dále namítal, že z výroku II. rozhodnutí správního orgánu I. stupně vyplývá, že správní orgán 26. 10. 2020 rozhodl příkazem č. j. SMO/619757/20/DSČ/Klu a sp. zn. S-SMO/611472/20/DSČ o postihu deliktu spočívajícím v neodevzdání řidičského průkazu, přičemž tento příkaz měl nabýt právní moci (opět v důsledku doručení fikcí). Tento příkaz přitom nebyl zrušen a nyní bylo vydáno rozhodnutí, kterým je postihován za stejné jednání, o kterém bylo dříve (pravomocně) rozhodnuto. Jde o dvojí postih téhož jednání. Tento postup představuje porušení procesních zásad a je nepřípustný.
7. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. K námitce žalobce, že nebyla naplněna subjektivní stránka přestupku, žalovaný uvedl, že obou přestupků se žalobce dopustil z vědomé nedbalosti. Ani v případě jednoho z přestupků zákon úmyslnou formu zavinění nepředpokládá. Otázkou zavinění se žalovaný zabýval v napadeném rozhodnutí na straně 5, kde se ztotožnil s hodnocením správního orgánu I. stupně a na jeho odůvodnění zcela odkázal. K argumentaci žalobce o analogickém užití ustanovení trestního zákona, žalovaný uvedl, že přestupkový zákon obsahuje samostatnou právní úpravu zavinění a na rozdíl od trestných činů postačí zavinění z nedbalosti. Žalovaný dále vyslovil nesouhlas s názorem žalobce a jeho výkladem pojmu „trvající přestupek“. I ze samotné definice, kterou cituje žalobce v žalobě je zřejmé, že se o trvající přestupek jedná, neboť pokud žalobce neodevzdal řidičský průkaz, tak dochází k udržování protiprávního stavu, který stále trvá. Žalovaný citoval současně ust. § 8 zákona o odpovědnosti za přestupky obsahující definici trvajícího přestupku. Z této definice je zřejmé, že zcela dopadá na danou situaci. Žalobce řidičský průkaz ve lhůtě stanovené zákonem neodevzdal, a ani nadále takto neučinil, takže udržoval protiprávní stav, který vyvolal. Tato otázka souvisí také s námitkou žalobce, že byla porušena zásada zákazu dvojího postihu za totéž jednání. Jelikož protiprávní stav, který žalobce svým protiprávním jednáním způsobil, stále trval, zastává žalovaný názor, že byl zcela v souladu se zákonem uznán vinným z přestupku spočívajícím v neodevzdání řidičského průkazu příkazem, na který žalobce odkazuje, a to do 9. 11. 2020 a nyní napadeným rozhodnutím byl žalobce následně uznán vinným ze stejného přestupku ode dne následujícího, tedy 10. 11. 2020 až do dne zadržení řidičského průkazu, kdy byl protiprávní stav ukončen. Žalovaný vyslovil názor, že žalobou napadené

rozhodnutí je přezkoumatelné a zákonné a vznesené žalobní námitky hodnotil jako nedůvodné. Ve zbytku žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

8. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. soud o žalobě rozhodl bez nařízení jednání.
9. Ze správních spisů byly zjištěny následující pro věc významné skutečnosti. Dle oznámení přestupku č. j. KRPT-34259-11/PŘ-2021-0700007 žalobce dne 15. 2. 2021 ve 13.40 hodin na 353. km dálnice mimo obec Ostrava ve směru jízdy do Ostravy, jako řidič motorového vozidla tovární značky Audi RZ X řídil uvedené vozidlo, přestože nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění. Bylo zjištěno, že žalobce má od 11. 8. 2020 blokována příslušná řidičská oprávnění v souvislosti s jejich odnětím ze zdravotních důvodů. Z potvrzení o zadržení řidičského průkazu je zřejmé, že dne 15. 2. 2021 byl žalobci zadržen řidičský průkaz č. X. Do tohoto potvrzení se žalobce vyjádřil takto: Mám potvrzení, že můžu řídit. Potvrzení podepsal. V oznámení přestupku je uvedeno, že žalobce porušil ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., a je podezřelý ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 téhož zákona a dále porušil § 21 zákona č. 13/1997 Sb., a je podezřelý ze spáchání přestupku podle § 42a téhož zákona. I do oznámení přestupku žalobce uvedl, že má potvrzení od lékaře, že může řídit.
10. Dle rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 28. 7. 2020, které nabylo právní moci dne 26. 8. 2020 č. j. SMO/388841/20/DSČ/Juh-ZKS (sp. zn. S-SMO/154002/20/DSČ), byla žalobci odňata řidičská oprávnění pro skupinu vozidel AM, B1, B, jehož je držitelem. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí plyne, že dne 19. 3. 2020 správní orgán I. stupně obdržel písemné oznámení lékaře, že žalobce jako držitel řidičského oprávnění není zdravotně způsobilý k řízení motorových vozidel. Zdravotní nezpůsobilost konstatoval MUDr. J. M., neurologické oddělení, Vítkovická nemocnice a. s. v písemnosti ze dne 15. 3. 2020. Z kopie nedoručené zásilky je zřejmé, že rozhodnutí bylo žalobci doručováno na adresu X, přičemž zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 30. 7. 2020 a nebyla ve stanovené lhůtě vyzvednuta. Zásilku nebylo možné vložit do schránky ani na jiné vhodné místo. Zásilka byla vrácena Magistrátu města Ostravy 11. 8. 2020. Rozhodnutím Magistrátu města Ostravy ze dne 8. 4. 2020, které nabylo právní moci 20. 5. 2020 č. j. SMO/176548/20/DSČ/Juh-ZKS (sp. zn. S-SMO/154002/20/DSČ), bylo žalobci pozastaveno řidičské oprávnění v celém rozsahu, jehož je držitelem zapsané v řidičském průkazu (č. X). Z odůvodnění rozhodnutí se podává, že z písemného oznámení lékaře vyplynulo, že žalobce jakožto držitel řidičského oprávnění v současné době není ze zdravotních důvodů způsobilý řídit motorová vozidla, a proto správní orgán I. stupně z úřední povinnosti přistoupil k zahájení správního řízení o odnětí řidičského oprávnění. Zdravotní nezpůsobilosti konstatoval MUDr. J. M. z neurologického oddělení Vítkovické nemocnice Ostrava. Uvedené rozhodnutí bylo žalobci doručováno na adresu X. Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 21. 4. 2020 a nebyla ve stanovené lhůtě vyzvednuta. Adresát nebyl zastižen, v daném místě nemá schránku. Zásilka byla vrácena Magistrátu města Ostravy dne 5. 5. 2020. Příkazem Magistrátu města Ostravy ze dne 26. 10. 2020, který nabyl právní moci 9. 11. 2020 č. j. SMO/619757/20/DSČ/Klu (sp. zn. S-SMO/611472/20/DSČ), byl žalobce uznán vinným tím, že do pěti pracovních dnů od

Shodu s prvopisem potvrzuje

nabytí právní moci rozhodnutí o pozastavení řidičského oprávnění vydaného Magistrátem města Ostravy č. j. SMO/176548/20/DSČ/Juh-ZKS, neodevzdal řidičský průkaz příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, tj. Magistrátu města Ostravy, kdy uvedené rozhodnutí nabylo právní moci 20. 5. 2020 a v souvislosti s tímto měl řidičský průkaz odevzdat nejpozději dne 27. 5. 2020. Řidičský průkaz neodevzdal do dnešního dne. Tímto jednáním žalobce porušil ust. § 113 odst. 1 zákona o silničním provozu, čím z nedbalosti naplnil skutkovou podstatu přestupku v provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 125c odst. 4 písm. b) zákona o silničním provozu. I toto rozhodnutí bylo Magistrátem města Ostravy žalobci doručováno na adresu X. Z nedoručené zásilky plyne, že žalobce nebyl zastižen, na adrese byl neznámý, neměl tam schránku. Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 30. 10. 2020 a ve stanovené lhůtě nebyla vyzvednuta. Zásilku nebylo možné vložit do schránky ani na jiné vhodné místo. Zásilka byla vrácena odesílateli 11. 11. 2020. Dle výpisu z centrálního registru obyvatel žalobce jinou adresu než X nemá uvedenu.

11. Součástí spisu je i žádost žalobce o vrácení řidičského oprávnění ze dne 17. 2. 2021, v níž žalobce v kolonce bytem uvedl adresu X a jako adresu pro doručování označil X. Spis obsahuje i fotografii, kterou policista pořídil na místě samém při projednání přestupku s žalobcem, na níž je zachyceno vozidlo tovární značky Audi RZ X a lékařské potvrzení, které žalobce policistovi předložil o způsobilosti řídit motorové vozidlo za stanovených podmínek, které bylo vystaveno neurologickou ambulancí Nemocnice Agel, Ostrava – Vítkovice. Součástí spisu je i lékařský posudek o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel ze dne 17. 2. 2021, ze kterého vyplývá, že žalobce je zdravotně způsobilý k řízení motorových vozidel skupiny B.
12. K námitkám žalobce, že veškerá korespondence správního orgánu – výše citovaná rozhodnutí a příkaz – mu byla doručována na adresu trvalého pobytu uvedenou v registru obyvatel, kde však v rozhodné době nebydlel, ani tam neměl žádnou poštovní schránku a že správní orgány žádné skutkové zjištění o tom, kam vlastně pošta oznámení o uložení zásilek jemu adresovaných ukládala, neučinily, krajský soud předně uvádí, že výše citovaná rozhodnutí Magistrátu města Ostravy – příkaz vydaný dne 26. 10. 2020 sp. zn. S-SMO/611472/20/DSČ, rozhodnutí téhož správního orgánu ze dne 28. 7. 2020 č. j. SMO/388841/20/DSČ/Juh-ZKS, kterým bylo žalobci odejmuto řidičské oprávnění, rozhodnutí téhož správního orgánu ze dne 8. 4. 2020 č. j. SMO/176548/20/DSČ/Juh-ZKS, kterým bylo žalobci pozastaveno řidičské oprávnění, jsou opatřena doložkou právní moci. Nejvyšší správní soud ve své judikatuře – viz rozsudky NSS č. j. 3 Azs 56/2004-82, č. j. 6 Azs 83/2004-47 – konstatoval, že doložce právní moci svědčí stejná presumpce správnosti jako úřednímu rozhodnutí samotnému. Ke zpochybnění vyznačené právní moci slouží specifické procesní postupy správním řádem upravené – oznámení o chybném vyznačení právní moci (§ 75 odst. 3 správního řádu), odvolání účastníka, jemuž rozhodnutí nebylo zákonným způsobem oznámeno (§ 84 odst. 1 správního řádu), případně odvolání spojené s žádostí o určení neplatnosti doručení, jestliže si účastník bez svého zavinění nemohl řádně doručovanou písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout (§ 24 odst. 2 správního řádu). Těmito postupy může žalobce dosáhnout posouzení předběžné otázky k tomu příslušným orgánem (§ 57 odst. 1 písm. b) správního řádu), konec citace. Dle názoru soudu, jestliže žalobce žádný z těchto institutů nevyužil a citovaná rozhodnutí a příkaz akceptoval, otevřel se tím správnímu orgánu I. stupně prostor, aby si o dané otázce učinil úsudek sám. Správní orgány předně vyšly ze zjištění, že uvedená rozhodnutí a příkaz byly

žalobci doručovány na adresu trvalého pobytu uvedenou v registru obyvatel. Žádná jiná doručovací adresa z registru zjištěna nebyla, ostatně žalobce to ani netvrdí, stejně tak nebyla zjištěna ani změna jeho trvalého pobytu. Jestliže poskytovatel poštovních služeb, který předmětná rozhodnutí a příkaz žalobci doručoval, na doručence vyznačil, že adresát je v daném místě neznámý, nemá tam schránku, přesto mu však zanechal zprávu o uložení zásilky, pak dle názoru soudu je to běžný postup. Správní řád uvádí, že oznámení lze vložit do domovní schránky „nebo na jiné vhodné místo“ (§ 23 odst. 4 správního řádu). Takovým místem může být například nástěnka v bytovém domě apod. Výše citovaná rozhodnutí a příkaz, ani doručenky k nim připojené, tedy žádné závažné pochybnosti o správnosti vyznačení právní moci nezavádají. Dle názoru soudu požadovat po správním orgánu, aby na základě pouhého žalobcova ničím nepodloženého tvrzení činil dokazování o tom, kam vlastně pošta oznámení o uložení zásilek jemu adresovaných ukládala, přesahuje rámec nutného posuzování dané předběžné otázky. Soud poznamenává, že žalobce měl možnost přezkum sporné otázky sám iniciovat poté, co se s předmětnými rozhodnutími a příkazem seznámil. Tuto možnost ovšem ponechal nevyužitou. Pro úplnost soud uvádí, že v posuzovaném případě žalobce jakožto řidič měl nepochybně jako všichni ostatní řidiči povinnost se seznámit se zákonem o silničním provozu. Jím tvrzená nevědomost je omylem právním, omylem neomluvitelným, který nemá vliv na jeho zavinění.

13. Dle § 113 odst. 1 zákona o silničním provozu je držitel řidičského oprávnění, kterému bylo řidičské oprávnění podmíněno, omezeno nebo odňato nebo pozastaveno podle § 95 nebo podle exekučního řádu, je povinen odevzdat řidičský průkaz příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do 5 pracovních dnů ode dne, kdy rozhodnutí nabylo právní moci.
14. Dle § 125c odst. 4 písm. b) zákona o silničním provozu, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 94a odst. 2, § 113 odst. 1 nebo § 123 odst. 5 neodevzdá řidičský průkaz, mezinárodní řidičský průkaz nebo potvrzení o oznámení ztráty, odcizení, poškození anebo zničení řidičského průkazu.
15. Co se týká námitky žalobce, že správní orgán rozhodl o odnětí řidičského oprávnění pouze na podkladě informace lékaře Vítkovické nemocnice, kam byl převezen z důvodu náhlé zdravotní indispozice, je tato námitka ve vztahu k posuzované věci naprosto irelevantní. Pravomocným rozhodnutím o pozastavení řidičských oprávnění a pravomocným rozhodnutím o odnětí řidičských oprávnění z důvodu pozbytí zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel byly vázány jak správní orgány, tak je jím vázán i soud ve smyslu § 52 odst. 2 s. ř. s. Tvrzení žalobce v žalobě, že zpráva ošetřujícího lékaře, že jsou zahájena vyšetření ke zjištění, zda se u pacienta nejedná o neurologickou poruchu vylučující řízení motorových vozidel, nemůže být důvodem pro odnětí řidičského oprávnění a že správní orgán nepostupoval zákonným způsobem, když rozhodl o odejmutí řidičského oprávnění, což je fakticky jeho polemika se závěry Magistrátu města Ostravy, jak jsou tyto vyjádřeny v již citovaných pravomocných rozhodnutích, je ve vztahu k posuzované věci zcela bezprávního významu, neboť jak již výše uvedeno, jedná se o pravomocná rozhodnutí, jimiž byly správní orgány v posuzované věci vázány, a je jimi ve smyslu § 52 odst. 2 s. ř. s. vázán i soud.
16. Soud se zcela ztotožňuje se závěry správního orgánu I. stupně, jak jsou vyjádřeny na straně 6 – 7, které aproboval i žalovaný v napadeném rozhodnutí, které se vztahují k doručování předmětných rozhodnutí žalobci fikcí a rovněž i se závěry správního orgánu I. stupně

k námitce, že správní orgán nezjistil, zda věděl, že se předmětná řízení vůči němu vedou, respektive, že nevěděl o tom, že mu byla odňata řidičská oprávnění. Soud proto v podrobnostech na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně zcela odkazuje. I dle názoru soudu žalobce nedodržel objektivní míru potřebné opatrnosti, neboť si neuspořádal své osobní poměry při doručování tak, aby se mohl seznámit se všemi zásilkami jemu doručovanými. Pouze jeho vlastní přístup spočívající v tom, že nikde neuvedl další adresu, tvrdí-li, že fakticky na adrese trvalého pobytu evidovanou v centrálním registru obyvatel nebydlel, je nutno dospět k závěru, že právě skutečnost, že se vlivem své nedostatečné opatrnosti s rozhodnutími a příkazy nemohl fakticky seznámit, ačkoliv by při zachování obecně uznávané míry opatrnosti měl (a také věděl, že jako držitel řidičského oprávnění absolvoval lékařské vyšetření, kdy mu mohlo být pozastaveno řidičské oprávnění, nechal si vystavit v neurologické ambulanci lékařskou zprávu o vyšetření), není způsobila zbavit jej odpovědnosti za výše uvedené přestupky a současně vede k závěru o tom, že se jich žalobce dopustil nejméně z nedbalosti vědomé, jak zcela správně uvedl správní orgán I. stupně na straně 6 – 7 rozhodnutí. Z ust. § 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky plyne, že k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Soud souhlasí s žalovaným, že přestupkový zákon obsahuje samostatnou právní úpravu zavinění a na rozdíl od trestných činů postačí zavinění z nedbalosti. Zákon přitom v případě předmětných přestupků úmyslnou formu zavinění nepředpokládá.

17. Soud se neztotožňuje ani s žalobní námitkou žalobce, že neodevzdání řidičského oprávnění nelze kvalifikovat jako trvající přestupek. Za trvající delikt lze považovat takový delikt, jímž pachatel vyvolá protiprávní stav, který posléze udržuje, popřípadě, jímž udržuje protiprávní stav, aniž jej vyvolal. Jednání, jímž pachatel udržuje protiprávní stav, závadný z hlediska správního práva, tvoří jeden skutek a jeden správní delikt až do okamžiku ukončení deliktního jednání, tj. až do okamžiku odstranění protiprávního stavu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 A 164/2002-44, publikovaný pod č. 832/2006 Sb. NSS). Předmětný přestupek podle ust. § 125c odst. 4 písm. b) zákona o silničním provozu je spáchán nesplněním povinnosti odevzdat řidičský průkaz u příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností, nebo nahlášení jeho ztráty, odcizení nebo zničení. Žalobce jako držitel řidičského průkazu, řidičská oprávnění pozbyl a byl povinen řidičský průkaz odevzdat, což však neučinil. Přestupek neodevzdání řidičského průkazu byl oznámen Magistrátu města Ostravy a ten příkazem vydaným dne 26. 10. 2020 pod č. j. SMO/619757/20/DSČ/Klu (sp. zn. S-SMO/611472/20/DSČ) tento trvající přestupek v době trvání od 28. 5. 2020 do 9. 11. 2020, kdy mu byl předmětný příkaz doručen, projednal. Žalobce však řidičský průkaz neodevzdal a ten mu byl zadržen až 15. 2. 2021. Soud souhlasí se správními orgány, že tím tento přestupek, trvající od 10. 11. 2020 do 15. 2. 2021 skončil. Protiprávní stav byl tedy ukončen 15. 2. 2021.
18. Otázkou, zda je předmětný přestupek kladený žalobci za vinu právě trvajícím deliktem, se již Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku č. j. 9 As 93/2014-27, v němž kromě jiného uvedl, že „osoba, kterou tíží povinnost odevzdat řidičský průkaz, jeho neodevzdáním vyvolává protiprávní stav, který nesplněním uvedené povinnosti udržuje. Porušení povinnosti odevzdat řidičský průkaz je proto deliktem trvajícím.“ V průběhu trvání deliktu (tj. dříve, než je protiprávní stav ukončen, odevzdáním řidičského průkazu, resp. v daném případě jeho zadržením, je z hlediska ukládání sankce mezníkem v přestupkovém řízení zahajovaném z úřední povinnosti, který ukončuje jeden trvající delikt od dalšího

takového, den, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení přestupci (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 101/2010-101). Žalobci byl doručen příkaz Magistrátu města Ostravy ze dne 26. 10. 2020, č. j. SMO/619757/20/DSČ/Klu (sp. zn. S-SMO/611472/20/DSČ) fikcí 9. 11. 2020. Tímto dnem byl delikt ukončen a bylo možné za něj uložit sankci. Protože po tomto okamžiku protiprávní stav žalobce ovšem nadále udržoval, a trvající delikt proto trval i nadále od 10. 11. 2020 do 15. 2. 2021, kdy mu byl řidičský průkaz zadržen, jednalo se z hlediska totožnosti skutku o skutek nový, trvající až do okamžiku zadržení řidičského průkazu. Za tento nový skutek bylo možno následně uložit další sankci. Proto je za skutky časově vymezené zahájením nového přestupkového řízení možné ukládat nové sankce, a to až do okamžiku splnění povinnosti odevzdat řidičský průkaz. Z uvedeného současně plyne závěr, že uložením sankce žalobci za protiprávní jednání od 10. 11. 2020 do 15. 2. 2021 nedošlo k dvojímu postihu téhož jednání, neboť příkazem pod č. j. SMO/619757/20/DSČ/Klu (sp. zn. S-SMO/611472/20/DSČ) byl žalobce postižen za skutek spočívající v neodevzdání řidičského průkazu příslušnému obecnímu úřadu za předchozí delikt trvající po dobu jinou, tedy od 28. 5. 2020 do 9. 11. 2020, jak již je uvedeno.

19. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozsudku. Žalobu proto jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. s ohledem na shora uvedené, zamítl.
20. O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 27. ledna 2022

JUDr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně